

мышениe, може да лъсти съ намѣреніe. Това сѫ таквици примѣры, които показватъ че дѣтскии духъ е пробуденъ и работи. Когато дѣтето познае кой стои предъ него и му са ухилва; тогава дѣтето получава отъ това лице впечатлѣніе отдѣлно, различно отъ впечатлѣніята на други тѣ околни лица, и това впечатлѣніе е дало на дѣтето пріятно ощущеніе, и само чрѣзъ това дѣтската воля рѣшила да покаже къмъ този человѣкъ влечениe чрѣзъ ухилваніе,

Като почене да говори, дѣтето ся на-
мира еще на по-высокѫ стъпень въ ум-
ственныи животъ. Дѣтето трѣба да раз-
бира чужды тѣ думы; да ги съзнава; въ
неговътѣ душни произлазятъ различни дви-
женія, които трѣба да са съзнаѣтъ и да
са различатъ. Най-послѣ трѣба да са по-
каже рѣшеніе, воля, за да са изрѣкѫтъ
тѣзи движенія и да са облекѫтъ въ дуа-
мы. По този начинъ разговора изыскв-
доста сложна душевна дѣятелносъ, коя-
то по стъпенно расте и са усложнява се
повече и повече. Колкото по-много нѣща
научява дѣтето, толкози по-много ощуще-